

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, ul. Św. Marcina 37
w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, plac 23-go Stycznia 8/10
w Gdyni, ul. Św. Jańska 1282 — w Inowrocławiu, Rynek 20.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie,
9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., zagranicę 9.65 zł. miesięcznie.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Oddziały: Bydgoszcz 1299, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 166.

BYDGOSZCZ, piątek dnia 22 lipca 1932 r.

Rok XXVI.

Zamach stanu w Prusach

Rząd Rzeszy obalił przemocą rząd pruski.

Władza przeszła w ręce wojska i nacjonalistów. — Co będzie dalej?

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 21. 7. Stolica Rzeszy niemieckiej i Prus przeżywała w dniu wczorajszym chwilę dramatycznego napięcia, przypominającego rewolucyjny okres początkowy republiki niemieckiej przed 12-tu laty. W Prusach dokonany został **zimny zamach stanu, wyrzucający z siodła dotychczasowy urzędujący gabinet Brauna**. W miejsce jego ustanowiony został **komisarjat rządu Rzeszy z kanclerzem Papenem, jako komisarycznym premierem na czele i burmistrzem miasta Essen, dr. Brachtem**, jako jego zastępcą i komisarycznym ministrem spraw wewnętrznych Prus. Jednocześnie ogłoszony został dekret wprowadzający **na terenie Berlina i Brandenburgii stan wyjątkowy**, zawieszający szereg zasadniczych praw obywatelskich, jak swobodę zgromadzeń, wypowiedzenia myśli słowem i drukiem, prawa własności itp. **Sześć artykułów konstytucji Rzeszy przestało obowiązywać**.

Z dniem wczorajszym na wspomnianym wyżej terenie **tajemnica listowa, komunikacji telefonicznej i telegraficznej została zniesiona**. Wprowadzono **cenzurę prasy codziennej**. Sprawozdania korespondentów zagranicznych uległy katem z natury rzeczy ograniczeniom, tem więcej, że prawie jednocześnie zaprowadzono kontrolę rozmów telefonicznych. **Cała władza wykonawcza znajduje się w rękach dowódcy berlińskiego okręgu Reichswehry gen. Rundstedta**. Wymiar sprawiedliwości spoczywa w rękach **sądów doraźnych**. Dramatyczne wypadki dnia wczorajszego miały następujący przebieg:

W czasie rozmowy odbytej wczoraj o godz. 10-tej przed południem z wicepremierem pruskim Hirtisferem i z ministrem spraw wewnętrznych Prus Severingem, **kanclerz Papen we formie ultimatywnej zakomunikował**, że ostatnie wydarzenia i rozruchy uliczne w Altonie zniewalają go do skorzystania z udzielonego mu pełnomocnictwa i ogłoszenia rozporządzenia prezydenta Rzeszy w sprawie ustanowienia komisarza rządowego dla Prus. Jednocześnie **składa on w tym charakterze z urzędu dotychczasowego premiera Brauna i ministra spraw wewnętrznych Severinga**. Severing oświadczył w odpowiedzi, że całe zarządzenie powyższe uważa za **nielegalne** i pozbawione zarówno rzeczowych, jak i prawnokonstytucyjnych podstaw. **Ustąpił on tylko pod naciskiem i przy użyciu przemocy**. Bezpośrednio po tej rozmowie rząd Rzeszy ogłosił drugi dekret prezydenta Rzeszy, zaprowadzający stan wyjątkowy w Berlinie i Brandenburgii. Władza policyjna przekazana została dowódcy trzeciego okręgu Reichswehry gen. Rundstedtowi, pełnomocnikowi władzy wykonawczej.

Ścisłe według opracowanego z góry planu, przypominającego sztabową grę wojenną, a wykonywanego z drobiazgową punktualnością, **oddziały wojskowe garnizonu berlińskiego postawiono od rana w stan alarmowy**. Uzbrojone w hełmy stalowe i granaty ręczne, **oddziały wojskowe obsadziły szereg rządowych gmachów pruskich ministerstw**. Prezydentem policji otoczone zostało

przez dwie kompanie piechoty, a gen. Rundstedt wraz z nowo mianowanym prezydentem policji berlińskiej dr. Melcherem, dotychczasowym prezydentem policji w Essen, zażądał od urzędującego prezydenta policji Grzejskiego, wiceprezydenta policji dr. Weissa i komendanta policji mundurowej Heimansberga **natychniastowego ustąpienia ze stanowiska i przekazania władzy** nowo wyznaczonym urzędnikom. Ponieważ wymienieni wzdragali się to uczynić i protestowali przeciwko tym, ich zdaniem bezprawnym aktom, **zostali aresztowani i przewiezieni do więzienia wojskowego**, skąd dopiero późnym wieczorem po podpisaniu odpowiednich rewersów zostali zwolnieni.

Równie dramatycznie odbyło się przejście pruskich urzędów ministerjalnych. O godzinie 20-tej komisaryczny minister spraw wewnętrznych dr. Bracht zjawił się w pruskim ministerstwie spraw wewnętrznych w towarzystwie nowo mianowanego prezydenta

policji i oficerów Reichswehry w gabinecie pruskiego ministra spraw wewnętrznych Severinga, żądając, ażeby natychmiast złożył urządowanie i opuścił gmach, gdyż w przeciwnym razie zostanie usunięty siłą. Severing odpowiedział, że **ustępuje tylko pod naporem przemocy, ażeby zapobiec rozlewowi krwi**.

W międzyczasie kanclerz Papen w swoim charakterze, jako pruski prezydent ministrów, zwołał **pierwsze posiedzenie gabinetu pruskiego, z udziałem dotychczasowych pozostawionych na stanowiskach członków rządu pruskiego**. Tu spotkał go ciężki zawód. Gdy zjawił się w sali konferencyjnej, zastał ją pustą. Pozostali członkowie gabinetu w drodze pisemnej zakomunikowali kanclerzowi Papenowi, że **uważają całe postępowanie za nielegalne i odmawiają mu prawa zwoływania posiedzeń pruskiej rady ministrów**. Gotowość współpracy udokumentują dopiero na wypadek, gdyby Trybunał Stanu potwierdził

legalność tych zarządzeń. Wobec takiego obrotu sprawy, kanclerz Papen późnym wieczorem zwołał **posiedzenie gabinetu Rzeszy**, we wyniku którego **wszyscy dotychczasowi członkowie rządu pruskiego, a więc ministrowie opieki społecznej, sprawiedliwości, rolnictwa finansów i oświaty, zostali z natychmiastową ważnością zwolnieni z urzędu**. Także szereg podsekretarzy stanu otrzymał dymisję.

Zmiany personalne w administracji pruskiej mają iść bardzo daleko. Wydarzenia dnia wczorajszego wykazują, że **rząd Papena zdecydowany jest do przeprowadzenia ostatniej rozgrywki na froncie wewnętrzno-politycznym, bez względu na następstwa**. W świetle powyższych wydarzeń, tendencyjne wprowadzające w błąd polską opinię publiczną, doniesienia Polskiej Agencji Telegraficznej o poniechaniu akcji przeciwko rządowi pruskiemu, zasługują na surowe potępienie. AR.

Przywrócenie dawnej monarchii Hohenzollernów?

Nacjonałści wykiwali socjalistów — teraz chcą wykiwać Hitlera.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 21. 7. Wrażenie wczorajszych wypadków na terenie Prus zarówno wśród ludności, jak i w kołach zagranicznych dyplomatów było **niezwykle poetęzne**.

Zewnętrzny wygląd Berlina przedstawiał zwyczajny obraz ruchu. Porządek nie został nigdzie zakłócony, a jedynie szybko przejeżdżające zielone **samochody ciężarowe Reichswehry, wypełnione z uzbrojonymi od stóp do głów żołnierzami**, wskazywały na niezwykłość położenia. Poza tem skonstatować można było pewną zewnętrzną **obojętność publiczności**, na rozgrywające się wypadki tak, że nawet nadzwyczajnie wydania pism nie znajdowały zbyt licznych odbiorców.

Następstwa natury zewnętrzno-politycznej oceniane są rozmaicie. **Rozwiązanie partii komunistycznej, aresztowanie przywódców i konfiskaty zasobów i majątku partyjnego** zdaje się nie ulegać prawie żadnej wątpliwości. Mówią nawet o **unieważnieniu przyszłych mandatów posłów komunistycznych**. Szereg funkcjonariuszy partyjnych gotuje się już do wyjazdu, o ile już nie opuścili terenu Berlina. Nieuchronną konsekwencją takiego zaostrzonego kursu będą

Rozkaz gen. Rundstedta.

Berlin, 21. 7. (PAT). Zamianowany naczelnym dowódcą wojsk berlińskich i prowincji magdeburskiej generał-porucznik Rundstedt ogłosił rozporządzenie, wzywające **władze i ludność do podporządkowania się jego zarządzeniom**.

Zapowiedź dalszych ostrych zarządzeń.

Berlin, 21. 7. (PAT). W ogłoszonym

dzie **dalsze rozluźnienie sojuszu z Rosją Sowiecką**, która nie może obojętnym okiem przypatrywać się przesładowaniu wyznawców swojej ideologii.

Równie zdecydowaną jest **walka ze socjal-demokracją**, która — należy to stwierdzić — przez swoją połowiczną i niezdecydowaną politykę bezpośrednio od przewrotu w roku 1918 aż do popierania rządu Brüninga i wyboru prezydenta Hindenburga sama przyczyniła się do obecnego rozwoju stanu rzeczy.

Ale i perspektywy **narodowych socjalistów**, pomimo szczególnego wyróżnienia ich ze strony rządu nie są uważane za różowe. Po oczyszczeniu przedpola polityczno-administracyjnego, jak twierdzą wtajemniczeni, musi dojść do **starcia między Hitlerem, a gen. Schleicherem**, który nie zamysła dalej ustąpić miejsca austrijackiemu przybłędzie.

Osobistości będące obecnie u steru rządu są właśnie wykładnikiem daw-

nych pruskich czynników potencjalnych, a więc **junkerstwa i wielkiej własności rolnej i wojska** i ideałem państwowo-ustrojowym tych panów nie jest bynajmniej jakieś zamglone widmo Trzeciego Reichu, lecz **przywrócenie dawnej monarchii Hohenzollernów**, a do urzeczywistnienia tego ideału posługują się chociażby siłą przyciągającą, jaką stwarza sylwetka malarza pokojowego z Braunau am Inn.

Według miarodajnych zapewnień ze strony rządu, **wybory do parlamentu odbędą się w przewidzianym terminie**. Jednak jaki walor posiadają wybory odbyte w czasie stanu wyjątkowego — wybory w cieniu bagnietów — można sobie z łatwością wyobrazić.

Ogólny stan wrażeń wczorajszego dnia da się ująć w ten sposób, że **zdołyte pseudo-rewolucyjne z dnia 9 listopada 1918 roku zostały wczoraj do reszty wymazane**. AR.

Bawaria wobec zamachu stanu w Prusach.

Berlin, 20. 7. (PAT). Rząd pruski zwrócił się telegraficznie do **trybunału stanu o wydanie tymczasowych zarządzeń**.

dzień, wstrzymujących do chwili powzięcia przez trybunał ostatecznej decyzji, doraźnych zarządzeń rządu Rzeszy.

Z Monachjum komunikują, iż **wiadomość o nadzwyczajnych zarządzeniach rządu Rzeszy podziałała w Bawarii jak bomba**. Jeszcze w ciągu dnia dzisiejszego zbierze się na naradę gabinet bawarski, celem zajęcia stanowisko wobec kroków berlińskiego rządu centralnego. Jak informują, **rząd bawarski stoi na stanowisku, że doraźne zarządzenia gabinetu von Papena zagrażają niezaw- (Ciąg dalszy na stronie 2).**

W krainie mordów i walk bratobójczych.

Ulice miast niemieckich pokrywają się trupami.

Zaburzenia w Altonie, podczas których zginęło 12 osób, a 100 zostało ciężko rannych, wywołały olbrzymie wrażenie zarówno w kołach pruskich, jak i rządu Rzeszy. Prasa zapowiada, że pruski minister spraw wewnętrznych Seewering odbędzie konferencję z przedstawicielami policji oraz prezydentami większych miast w celu naradzenia się nad środkami, jakie należy zastosować dla położenia kresu walce. Przewidywane jest ogłoszenie w najbliższym czasie stanu wyjątkowego w całej Rzeszy. Domagają się tego narodowi socjaliści.

Poza zajściami w Altonie doszło do ostrego starcia w całym szeregu miast i miasteczek Rzeszy. Według zestawienia prasy, liczba ofiar w ciągu doby ostatniej wynosi 16 zabitych i 208 rannych. Wśród rannych jest kilku policjantów i poseł narodowo-socjalistyczny do Reichstagu Eyer. Policja, dokonywując aresztowań, skonfiskowała znaczną ilość broni.

Komuniści prowokują i grożą strajkiem generalnym.

Urzędowo stwierdzają, że w większości wypadków, krwawe starcia były sprowokowane przez komunistów. Dwie dalsze osoby zmarły w szpitalu. Temsamem liczba zabitych podniosła się do 14-tu. Nim ogłoszony został zakaz demonstracji, zanotowano szereg dalszych zajęć o krwawym przebiegu. W miejscowości Gros-Rosen na Śląsku niemieckim, doszło do krwawego starcia między hitlerowcami a członkami żelaznego frontu. Jeden hitlerowiec został zabity, 3 osoby zaś odniosły ciężkie rany. Ponadto jest kilka osób ciężko rannych. W Euskirschen doszło do bójki między hitlerowcami a komunistami. Policja aresztowała 10 komunistów, konfiskując większe zapasy broni. Poza to na pogrzebie dwóch ofiar zaburzeń bezrobotnych pod Hanau, uczestnicy konduktu żałobnego zaatakowali dom jednego z żandarmów, który w odpowiedzi dał kilka strzałów, zabijając dwóch robotników i raniąc ciężko kilku innych. Mimo ogłoszenia zakazu demonstracji, usiłowano w różnych dzielnicach Berlina urządzić zgromadzenia pod gołym niebem. Policja kilkakrotnie interwenjowała, rozpraszając manifestantów przy pomocy pałek gumowych. Kilku opornych aresztowano.

Komuniści rozwinęli w Altonie silną agitację uliczną za proklamowaniem strajku generalnego na znak protestu

przeciwko akcji policji i prowokacjom hitlerowskim.

Rząd zapowiada ostrą walkę o spokój publiczny.

Równocześnie z ukazaniem się zakazu urzędowania wszelkich demonstracji pod gołym niebem, ogłoszony został ko-

munikat, wyjaśniający motywy wydania tego zarządzenia. Ostatni dekret, znoszący zakaz urzędowania demonstracji i noszenia mundurów — głosi komunikat — wydany był w przekonaniu, iż walki wyborcze przyjmą bieg spokojny. Oczekiwania te się nie ziściły. Wypadki ostatnich dni zmusiły rząd Rzeszy do przywrócenia zakazu urzędowania demonstracji pod gołym niebem na całym obszarze Rzeszy. Rząd, uciekając się do tego, zastrzega się, że jest to tylko pierwsze z zarządzeń, pod które w razie potrzeby zastosowane będą dalsze środki, mające na celu zapewnienie spokoju publicznego. Rząd nie cofnie się przed zastosowaniem najostrożniejszych kar w stosunku do podżegaczy, aż do wyda-

nia przepisów, na mocy których doraźnie rozstrzeliwane będą osoby schwytane z bronią w ręku. Wydanie tych przepisów możliwe jest nawet bez ogłoszenia stanu wyjątkowego i bez powołania sądów doraźnych, których narazie rząd nie zamierza wprowadzić. Rząd nie dopuści ponadto do zbrojenia się organizacji partyjnych.

Czesi o niemieckiej robocie w Gdańsku.

Czeski dziennik „Narodni Politika“, omawiając niemiecką manifestację w Sopocie, w której brali m. in. udział Niemcy sudeccy z Chebza, o czym szeroko rozpiszywał się berliński „Tag“. Piśze on m. in.: „Czy pomoże się germanizmowi pochodami kostjumowemi? Niewiemy. Szkoda, że nie było to w karawale.

W każdym razie nie wprowadzi to w błąd Polski, która swą przemyślaną i konsekwentną obroną od Górnego Śląska po Gdynię wykazała, że nie lęka się ani prymitywnych grózb Berlina, ani bojkotu gospodarczego, ani wojny celnej — dając równocześnie dość dowodów, że pragnie normalnych stosunków z Rzeszą, zwłaszcza gospodarczych, o czym świadczy podpisanie umowy handlowej, czego nie uczyniły Niemcy. Hitlerowcy w jeszcze większym stopniu podniecają namiętności przeciw Polsce, organizują prowokacyjne zebrania, antypolskie manifestacje zwłaszcza w Gdańsku, a wszystkie te przedsięwzięcia zmierzają do rewizji traktatów pokojowych i zmiany granic Polski. Co przy tych wystąpieniach mają do roboty Niemcy sudeccy pozostaje zagadką“.

Robotnicy przeciwko faszyzmowi.

Berlin, 20. 7. (PAT). Międzynarodowy Związek organizacji zawodowych robotniczych ogłasza odezwę do opinii niemieckiej, zapewniającą o swej gotowości poparcia przez międzynarodowy Związek wszelkimi siłami walki przeciwfaszystowskiej. Faszyzm, podkreśla odezwa, zagraża bezpośrednio pokojowi zarówno wewnętrznemu jak i w stosunkach międzynarodowych. Przystępując do walki przeciwko faszyzmowi, klasy robotnicze niemieckie bronią najdroższych swych praw.

Walki uliczne w Austrii.

(PAT) Dzienniki wiedeńskie donoszą z Gracu, że w centrum miasta doszło do gwałtownych starć między członkami Heimwehry a narodowymi socjalistami, przy czym 2 członków Heimwehry i 4 narodowych socjalistów zostało rannych. Po półgodzinnym wysiłkach policja z trudem zdołała rozdzielić walczących.

Jak to in illo tempore bywał!

Stary szych. Mieszkańska para — tacy burżuje z przed 60 laty — ma niedzielna sjęstę. Pan kurzy fajkę, żona jego czy może prądzej matka, zapięta po samą szyję w bufiastej sukni, także pilnuje ogniska domowego. Gdyby jej kto zaproponował, aby poszła do kawiarni lub cukierni na plotki, zemdlalaby mocno i trzebaby ją cucić lawenda. A niechby jej kto zapytał: czemu pani nie nosi krotkiej sukni?

Synuś zamiast być na korcie lub na stadionie i kopać piłkę albo smrodzić motocyklem, siedzi przy mamusi, i najpiękniejszą jego rozrywką jest, gdy mu tatuś pozwoli wyglądać oknem.

Tak żyli nasi przodkowie. I dobrze im było. Mieli zdrowsze nerwy niż dzisiejsze pokolenie.

W szponach apaszków.

Powieść współczesna.

Napisał St. Brandowski.

Branicki podszedł do chłopaka, patrząc mu wyzywająco w oczy. Ten zauważywszy to, spoglądał też na niego, trochę dziwnym zachowaniem się Branickiego, jednakże nie zdradzając najmniejszego pomieszania lub bojaźni.

To zbiło nieco Branickiego z tropu. Zato silna woń mięty działała podniecająco na jego wyobraźnię.

— Pan kupuje te króliki? — zagadnął chłopaka.

— Mam gust na tę lochę, co przy becze kuca, ino majster żądają za nią aż 5 złotych. Cholera go dopiero! A w Kurjerze pisze, że chce tanio sprzedać.

Na te słowa Branickiemu nasunęła się podstępna myśl.

— Ja także czytałem ten inserat — rzekł — ale nie pamiętam, aby w nim było powiedziane, że chce tanio sprzedać.

— To pan źle zapamiętał, bo ja ino wedle tego przyszedł, że miały być niedrogie.

I przy tych słowach wy dobył z pugi-

larsu maleńki skrawek papieru, ów właśnie wycięty z Kurjera inserat.

Branicki, ujrawszy ten wycinek, nagle ostygł i uspokoił się. Miał włamywacza w ręku i był pewny, że ten mu się już nie wymknie.

Dziwilo go tylko, że sprawca włamania nie zna czy też nie poznaje tego, do kogo się włamał. Ale i to było w ostateczności do wytłomaczenia. Złodziej z natury rzeczy nie zważa na to, do kogo się włamuje, tylko patrzy, aby mu się włamanie opłaciło. Że w tym wypadku Branickiemu nic nie skradziono i złodziej wyszedł z próżnymi rękami, choć miał czas na splądrowanie go, to było właśnie, co Branickiego tak intrygowało, i dlatego tyle czasu na wysledzenie sprawy poświęcał.

Tymczasem właściciel królików począł się oburzać z powodu zbyt niskiej ceny, jaką mu chłopak ofiarowywał, z cynizmem i z kpunami odzywając się o królikach, że podobne są do zdechłych szczurów, do podstrzyżonych kotów itd. Aż zniecierpliwiony gospodarz zatrasnął drzwi i zaproponował chłopakowi, aby poszedł do wszystkich djabłów.

Ten zaś, pośmiewając się ciągle, opuścił dom. Branicki krok w krok szedł za nim.

— Dobrze pan zrobił, — rzekł do chłopaka — dając tylko półtora złotego za tę samiecę. Ona więcej nie warta, bo już bardzo znoszona. Za półtora złote-

go mogę ja panu moją sprzedać, a jest dobrze większa od tej.

— Doprawdy?

— Jak Boga szczerze kocham. Chodź pan do mnie. Ja tu niedaleko mieszkam.

— A dobrze. Jeśli ładna samica a za półtora złotego ją pan da...

Branicki przyspieszył kroku, kierując się w stronę swego mieszkania. Im bliżej byli kamienicy, w której mieszkał, tem uważniej obserwował miny i ruchy swego towarzysza. Ten zaś szedł spokojny i obojętny na to, gdzie go Branicki prowadzi.

Dopiero okazał pewne zmieszanie, gdy Branicki zatrzymał się przed bra-

mą swego domu, i ujmując go za rękaw rzekł jakby rozkazującym tonem:

— Chodź pan tu!

— Pan tu mieszka? — spytał chłopak, ociągając się widocznie.

— Tutaj. Mówiłem przecie, że niedaleko.

— Na dole?

— Tak.

— Od frontu czy od tyłu?

— Od... tyłu. Od frontu niebezpiecznie mieszkać. Dziś w nocy zakradli się tu oknem do jednego, tylko że mu nic nie wzięli.

— Naprawdę?

— Mówię panu.

— A złapali ich?

— Poco mieli łapać, jak nic nie ukradli. Policja nawet niewie o tem. Ale chodź pan, bo nie będziemy w bramie tak stać.

Branicki powiódł chłopaka do sieni, pilnując go uważnie, bo ten coraz niespokojniej oglądał się za siebie, jakby szukając drogi do odwrotu. Odemknąwszy drzwi swego pokoju, wpuścił gościa pierwszego do środka, a wszedłszy za nim, klucz w zamku przekreślił i schował do kieszeni. Czynił to wszystko w sposób tak wyzywający, jakby chłopakowi chciał dać do poznania, że go zdemaskował i ma go w swojej mocy.

(Ciąg dalszy nastąpi)

**Budyń
czekoladowy
Budyń
waniliowy**

Wartościowym, odżywczym i orzeźwiającym jest i pozostanie budyń Oetkera!

Pani domu, która się czuje odpowiedzialną za stan zdrowotny całej rodziny, częściej podaje na stół budyń Oetkera.

Odżywczy i smaczny budyń Oetkera jedzą chętnie tak starsi, jak i młodzież. Przyrządzenie według przepisu jest zupełnie łatwe. Ze względu na wielkie jego wartości odżywcze można oszczędzać na czem innym.

Preparaty Oetkera są wszędzie do nabycia. Nic lepszego nie istnieje. Spróbujcie jeszcze dziś.
Dr. August Oetker - Oliwa.

1390

STATNIE WIADOMOSCI

Co słyhać w Pikiliszkach?

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.). (r) Donoszą z Wilna, iż przed przybyciem marsz. Piłsudskiego do Pikiliszek cały dom został odremontowany i zaopatrzony na zimę. Kawiarniani politycy warszawscy chcą widzieć w tem zamiar marsz. Piłsudskiego pozostania w Pikiliszkach na czas dłuższy.

Przed spodziewanym strajkiem tramwajarzy warszawskich.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.). (r) Wczoraj warszawscy tramwajarze urządzili demonstrację z powodu wprowadzenia tzw. nowych premii pracowniczych. Na znak protestu pracownicy warsztatów przerwali pracę na dziesięć minut.

Smiały napad rabunkowy w Warszawie.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł. - r.). Mamy w Warszawie nowego kandydata na delikwenta sądu doraźnego. Jest nim niej. Mieczysław Łaskowski, który wczoraj w godzinach popołudniowych wdarł się przemocą do mieszkania inż. Franciszka Skrobowskiego i rzucił się na znajdującą się w mieszkaniu wychowawczynię 23-letnią Zofię Flutkowską, usiłując zatknąć jej usta i wykrecić ręce. Flutkowska w pewnym momencie zdołała zerwać się z podłogi i dopadła do okna, wzywając pomocy sąsiadów. Napastnik zaatakowany taką brawurą obroną nie zdołał zrobić użytku z broni palnej, którą miał przy sobie. Oddano go w ręce policji.

Wielka kradzież świętokradzka.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł. - r.). W Dębach Wielkich powiatu Mińska Mazowieckiego świętokradzko okradziono doszczętnie miejscowy kościół parafjalny, zabierając wszystkie kosztowności, jak drogocenne wota, złote kielichy i monstrancje, srebrne platyny i t. d.

Policji udało się jednak szczęśliwie ująć zbrodniarza. Patrolujący na dworcu w Warszawie policjant ujrzał pewnego osobnika, który mu się z miejsca nie podobał. Zatrzymał go więc celem wylegitymowania. Jakież przyjemnie się zdziwił, gdy owym osobnikiem okazał się świętokradzka z Dębów Wielkich. Wszystkie skradzione rzeczy miał przy sobie, które mu odebrano, a na ręce założono kajdanki.

Najnowsze ceny chleba w stolicy

Warszawa, 20. 7. (PAT). Ukazało się rozporządzenie komisarza rządu na miasto Warszawę, ustalające następujące ceny maksymalne na chleb żytni: chleb żytni pyłkowy za 1 kg. 42 gr, sitkowy 32 gr i razowy 32 gr.

Samobójstwo jedynaka znanego pisarza niemieckiego.

Wiedeń, 20. 7. (PAT). Z Monachjum donoszą, że jedyny 24-letni syn znanego pisarza niemieckiego Gustaw Meyrinka popełnił samobójstwo z powodu nieuleczalnej choroby.

Mattern i Griffin w Paryżu.

Paryż, 20. 7. (PAT). Przybyli tu dziś z Hamburga i Amsterdamu lotnicy amerykańscy Mattern i Griffin.

Ołbrzymi pożar wsi.

3 strażaków zginęło, 30 poparzonych, 120 zabudowań spłonęło.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł. - r.). Z Piotrkowa donoszą o katastrofalnym pożarze wsi Modliborzyce. Pożar powstał od pioruna, który uderzył w zagrodę Antoniego Lisa. Ogień rozszerzył się błyskawicznie. Mimo akcji ratunkowej spłonęło 120 zabudowań, wraz z całym dobytkiem. Trzech strażaków zginęło w morzu płomieni, a około 30 osób przewieziono poparzonych do szpitala. Bardzo wiele spłonęło żywego inwentarza. Straty wynoszą powyżej 500,000 zł. Na rzecz pogorzelan utworzył się natychmiast specjalny komitet pomocy.

Niemcy przeciw rozbrojeniu, ale nie u siebie. Nacisk hitlerowców na rząd Rzeszy.

Berlin, 20. 7. (PAT). Prasa omawiająca kwestję odroczenia konferencji rozbrojeniowej, stwierdza, iż w kołach niemieckich panuje pesymizm (czarny nastrój) z powodu braku widoków na uwzględnienie żądań niemieckich. W razie ich ostatecznego odrzucenia delegacja niemiecka głosować ma przeciwko rezolucji, jaka będzie powzięta przed odroczeniem konferencji i złożyć oświadczenie, że zrzuca z siebie wszelką odpowiedzialność za powzięte postanowienie.

Narodowi socjaliści mieli według do-

tarza. Straty wynoszą powyżej 500,000 zł. Na rzecz pogorzelan utworzył się natychmiast specjalny komitet pomocy.

Z komitetu rozbrojenia moralnego.

Genewa, 20. 7. (PAT) Komitet rozbrojenia moralnego zakończył dziś pierwsze czytanie projektu układu i postanowił, że komitet prawników, który będzie zarazem komitetem redakcyjnym zbierającym się we wrześniu, zajmie się kwestją formuły, jaką ma przyjąć układ o rozbrojeniu moralnym i opracuje odpowiedni tekst.

Bezczelna groźba Hitlera.

„Niemcy nie zapłacą 3 miliardów marek“.

Berlin, 21. 7. (PAT) Wczoraj na zgromadzeniu wyborczym w Hamburgu Hitler wygłosił mowę, w której m. in. zaznaczył, iż Niemcy narodowo-socjalistyczne nie wypełnią przyrzeczenia danego przez delegację niemiecką w Lozannie. 3 miliardy marek nie zostaną zapłacone — o to postarają się narodowi socjaliści po zwycięstwie w wyborach do Reichstagu. Dziś chodzi o Niemcy, nie zaś o rząd Papena.

Zamarłe i zagłodzone miasto robotnicze.

Warszawa, 20. 7. (tel. wł. - r.) Do Warszawy przybyła delegacja robotnicza z Żyrardowa, aby w poszczególnych resortach ministerjalnych przedstawić fatalne skutki gospodarki kapitału francuskiego, który spowodował, iż dziś Żyrardów jest zamartym, zagłodzonym miastem robotniczym. Na zabiegi delegacji patrzy z niepokojem cały świat pracy w Polsce.

Humor i Satyra.

ŻYCIE JEST WALKĄ.

— Ojcie, mam napisać wypracowanie na temat „życie jest walką“, w dwóch częściach „A“ i „B“ wraz zakończeniem.
— Dobrze, pisz: Życie jest walką, A) z władzą podatkową, B) z komornikiem. Zakończenia wogóle niema.

LEPSZY PRAWDZIWIY.

Wuj (na którego kolanach jedzie Jasio): No co, podoba ci się taka jazda?
Jasio: O tak, ale wolałbym jechać na prawdziwym osie...

PODSŁUCHANE W „TEATRALCE“.

— Ale z twoim rozwodem to poszło coś bardzo szybko!

— Nadzwyczajnie! Musieliśmy przerwać podróż poślubną, ażeby stawić się na czas na termin rozprawy...

— Skąd się wziął ten siniec pod okiem?
— Skąd? Znasz przecież tę śliczną blondyneczkę, o której opowiadałeś mi, że jest wdówką?

— No, oczywiście!
— Widzisz, omyliłeś się: maż jej jeszcze żyje...

— O, proszę pana, ja wiem dobrze, że kobieta znosi o wiele więcej cierpień i z większą wytrwałością, niż mężczyzna...

— Skądże pan to wie — czy jest lekarzem?

— Nie, proszę pana, ale szewcem damskim...

PRZESADA.

— Wprawdzie ta łódź jest dziurawa, ale to jeszcze nic wobec łodzi, którą miałem ubiegłej niedzieli.

Jeszcze dziś

należy oddać drobne ogłoszenie do niedzielnego numeru „DZIENNIKA BYDGOSKIEGO“ który ukazuje się w zwiększonym nakładzie.

Prosimy wyciąć, wypełnić i oddać listonoszowi lub w urzędzie pocztowym.

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Bydgoszczy 6 razy w tygodniu „Dziennik Bydgoski“ na miesiąc sierpień 1932 r. za zł 3,54 wraz z opłatami pocztowymi. „Dziennik“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko:

Miejscowość: ulica i nr.:

Kwif pocztowy

Zł

tytułem przedpłaty za „Dziennik Bydgoski“ na miesiąc sierpień 1932 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

..... dnia 1932.

podpis:

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Bydgoszczy 6 razy w tygodniu „Dziennik Bydgoski“ na miesiąc sierpień 1932 r. za zł 3,54 wraz z opłatami pocztowymi. „Dziennik“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko:

Miejscowość: ulica i nr.:

Kwif pocztowy

Zł

tytułem przedpłaty za „Dziennik Bydgoski“ na miesiąc sierpień 1932 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

..... dnia 1932.

podpis:

